

J. GÉROME ★

★ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

ΕΑΜ. (Ἐκφράζων δυσἀρέσκειαν) ὦ!...

ΕΒΕΛ. (Ἀμέσως, ζωηρῶς) Καὶ ξεύρεις ἀπὸ πότε;
(Ἀκίνητος ἀτενίζουσα αὐτὸν) Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ
ἔλαβα τὴν ἐπιστολὴν σου. Ἀκριβῶς ἀπὸ ἐκείνην
τὴν ἡμέραν... Τὴν ἐπιστολὴν ἣ ὁποία ἔμελλε νὰ
μοῦ ἀνοίξῃ τὸν Παράδεισον, τὴν ἐπιστολὴν τὴν
ὁποίαν ἀνέμενα μὲ πυρετώδη ἀνυπομονήσιν τόσας
ἡμέρας... τὴν ἐπιστολὴν... (Διακοπτομένη).
Ἄν μ' ἔδλεπες τὴν στιγμήν ποῦ τὴν ἀνοίγα... ὦ

πόσο σὲ ἡσχόμην τὴν στιγμήν ἐκείνην, πόσον ἤμην
εὐτυχὴς διότι σὲ ἠγάπησα, πόσον σ' ἠγάπησα...
(Με πιερίαν.) Καὶ ἔταν τὴν ἀνέγνωσα! (Με πολλὴν
αἰσθηματικότητα). Ἄ! Ἐδμόνδε! Τί σοῦ ἔκαμα
γὰρ νὰ μὲ ἀπατήσης τοιοῦτοτρόπως;...

ΕΑΜ. (Ζαλισμένος προσπαθεῖ νὰ ὁμιλήσῃ)

ΕΒΕΛ. (Ἀμέσως, μὲ θλιβερὰν αὖξουσιν εἰρωνείαν.)
ὦ τὸ γνωρίζω... μὴν ὁμιλήσης... τὸ ξεύρω...
Ὅλα ἐξηρτῶντο ἀπὸ τὰς περιστάσεις... Αἱ περι-